

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Sacramentum extra vsum, an sit consecratum Sacramentum. tit. 93

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

id est, Spiritus sancto: non dicit, Ego accepi à Christo sed à Domino Spiritus sancto accepi, quomodo Christus communicasset suos discipulos in memoriam passionis suæ. & vult vt & nunc Christiani propter eandem memoriam communicarent antea tamen probati & confessi. & eo tempore fuit liberum communicare sub vna vel duabus speciebus. Et hæc libertas durauit, donec errores sunt exorti: aliqui enim diuidebant Sacramentum, & in pane solum carnem sine sanguine, in vino sanguinem sine carne esse putabant. Aliqui volebant, quòd plus de gratia & salute esset in vna specie, quàm in alia, plus in hostia, quàm in calice. Aliqui vrgebant sub necessitate salutis vtranque speciem necessariam &cæt. propter has & multas alias rationes conclusit Ecclesia vnã speciem ad vnitatem conseruandã, sicut & Apostoli baptizabant ad tempus in nomine Christi, Actor. 2. propter vnitatem.

Tertiò, summa manducatio seu communicatio Sacramenti, cuius ipsius CHRISTI etiam maximè interest, est illa quæ fit Spiritualiter in fide, vt credam corpus Christi pro me traditum, & sanguinem eius pro me fufum, & de illa dicit Christus Ioannis sexto. Nisi manducaueritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. De altera autem corporali communionem non legitur, qui nec sic manducat, est damnatus: vel, qui non sub duabus speciebus vel vna manducat, &cæt. Ideò sola hæretica libido rixandi est, quam Sathanas erigit ad lacerandam Catholicam vnitatem.

SACRAMENTVM EXTRA

vsu, an sit consecratum, Sacramentum.

TITVLVS XCIII.

R r

Primò,

Primò, fides Catholica est, quòd omnis creatura verbo Dei & oratione consecrata, 1. ad Tim. 4. sic retinet vim verbi Dei & sanctificationem, donec fuerit consumpta. Nam verbum Dei manet æternū, Esa. 40. & Psal. 118. In æternum Domine permanet verbum tuum. Si enim verbum hominis perpetuò durat in voto matrimonij, Roman. 7. Quasi mortuus fuerit vir, soluta est mulier à lege: multo amplius verbum Dei factum super panem & vinum, consecrat in talia corpus & sanguinem Christi, multo plus potentia, & durat vsque ad consumptionem. Quia panes sanctificati erant in templo, quos non licet laico comedere, 1. Reg. 21. Et Christus iubet fragmenta quinque panum, benedicta ab illo, Ioan. 6. non in altare proijci, sed colligi fragmenta, quia sancta & cara. Error ergo ille pugnat maximè contra virtutem verbi DEI.

Secundò, duo sunt, consecratio Sacramenti, & utilitas Sacramenti: consecratio præcedit, sed non prodest, nisi quando vsus rei accesserit, sicut Baptismus est consecratus verbo Dei, & ibi inuocatum est nomen Dei, sed tamen nulli nisi videnti proderit. Qui enim contempserit & baptizatus fuerit, Marci ultimo, Sacramentum habet clausas ligandi & soluendi, Ioan. 20. ex consecratione potestare, sed nulli profunt, nisi videnti. Sic Eucharistia consecrata non prodest, est tamen ante vsum consecrata verbo Dei, & verbum Christi, corpus ac sanguinem, non vsus facit Sacramentum, sed Sacramentum verbo Dei consecratur: & Christus non diu tam diu debet hic panis esse corpus meum, ad duas & tres horas & cæt. sed simpliciter, hoc est corpus meum, Math. 26. Hoc verbum manet efficax donec fuerit consumptum.

Tertiò, quoniam potissima ratio est, cur Christus reliquit corpus & sanguinem suum hic consecratum, scilicet

scilicet, memoria passionis eius: ideo in Ecclesijs re-
seruamus eucharistiā, non incarceramus: portamus
publicè, ostendimus populo, quia nos credimus ibi
verum esse Christi corpus & sanguinem, quo redemp-
ti sumus. Illi qui hoc recusant, non rectè sentiunt de
sacramento & c̄t.

At post consecrationem manere corpus vsq; ad cō-
sumptionem extra vsum, testatur Eusebius de Serapi-
one scribens, & Hieronymus de Episcopo Tolofano
Exuperio, Ambrosius de fratre suo, qui sacramentū
ad collum suspensum portabat. Miraculū quoque sæ-
pius Iudæi sacramentum martyrizârunt: sed hæreti-
cus homo subuersus est, Tit. 3.

Quartò, Arguunt sectæ: si extra vsum sacramentum
maneret, tūc si mus comederet, etiā sacramentū ma-
ducaret, &c. vel etiam aranea &c. Respondeo, Vsum sa-
cramenti nō facit sacramentū sed consecratio verbi
Dei, secundò, idoneus susceptor sacramenti exigitur
id est, homo rationalis & Christianus. At cū talis nō
sit mus, ideo non comedit sacramentū, licet speciem
rodar: est talis masticatio sine fide, extra debitum v-
sum. Vnde si mus caderet in baptismū, nunquid bap-
tizatus esset? Pessimus igitur hic error est, verbū
Dei sic confundere &c.

ACCIPERE SACRAMEN-
tum, & rem sacramenti, differunt.

TITVLVS XCIII.

Augustin. super Ioannē tractatu 26. super
hæc verba, Ego sum panis viuus: Aliud,
inquit, est sacramentum, & aliud virtus
seu res sacramēti, Exempli gratia: Iudæ-
us non credēs in Christū, si baptizetur,
aut corpus Christi accipit? Respondeo, accipit, sed nō
virtutē & fructū sacramēti. potest enim glutire sacra-
mentum consecratum sicuti Christianus, & laua-
ri,

Rr 2 ri,